

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

د عبدالحی حبیبي په اهتمام
ژباړونکي: دروېش وردگ
۲۲ فبروري ۲۰۱۸

السَّوَادُ الْأَعْظَمُ - ۱۵

پښتو ترجمه

تأليف: ابوالقاسم اسحاق بن محمد بن اسماعيل بن ابراهيم بن زيد حكيم سمرقندي
د ۳۷۰ هجري كال په شاه اوخوا داميرنوح ساماني په فرمان فارسي ته ترجمه شوی

شپږويشتمه مسئله

داده: چي دانبياء صلوات الله عليهم اجمعين مرتبه له اولياو څخه پورته ده. اوداولياو مرتبه ترانبياو ټيټه ده. اوهرڅوك چي دواړه يوشان گڼي هغه هواداره اومبتدع دي. اومعجزى انبياو لره دي. اوكرامات اولياو لره دي. او اولياو لره كرامات هغه وخت وي چي دوى دخداى عزوجل مطيع وي اودرسول عليه الصلوة والسلام اطاعت وكړي. قوله تعالى: مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ. او بل ځاى فرمايى: وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزاً عَظِيماً. پس هرڅوك چي دخداى عزوجل او درسول عليه السلام اطاعت وكړي، هغه لره كرامت شته. اوهرڅوك چي بغيرله دى وايي هغه كافردي. اوپه خبركي راغلى چي رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: چي زه سيّد داوولاد آدم يم،ولى مالره فخرنشته. دقيامت په ورځ به آدم اودهغى نه دون ټول زما تربيرغ لاندې تيريري، اوماته په دى فخرنشته. اوپه خبركي راغلى: كه ټول اوليا الله اوددوى كردارسره جمع شي دپيغمبر يوه قدم ته نه رسيري. چي داسي ده نومعجزات انبياو لره اوكرامات اولياو لره حق وگڼي. همدومره بس دى هوښيار لره.

اووه ويشتمه مسئله

داده: چي داوولياءالله كرامات حق وگڼي، اودخداى عزوجل كتاب اودرسول عليه الصلوة والسلام اخبارپه دى سره ناطق اومتوالى دي.

اما كتاب دادى: چي دآصف ابن برخيا چي دسليمان عليه السلام په كيسه يى ويلي:قوله تعالى: قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ. (اوآصف داوولياو څخه دى، سليمان عليه السلام) وويل: بايد چي مخكى له دى چي سترگى پرانيزي اوبندى كړي،ما به تخت حاضر كړى وي. آصف سرپه سجده كښيښود او وويل: يا حيّ يا قيوم.

اوځینی وایی: اِهیّا اِشراهیّا یی وویل: ځینی وایی چی وویل: بِحَقِّ آیَاتِ مُنْزَلٍ بَرَامَتِ اَحمَد، چی تخت حاضرکړی! له یوزراودوه سوه فرسنگه څخه تخت حاضرشو.

پس څرنگه چی روا ده چی دسلیمان علیه السلام په قوم کی اولیاء شتون ولری اودوی لره کرامت وی، نو ولی روا نده چی داحمد په امت کی هم اولیایو اوهم کرامات ولری. ځکه چی داحمد امت دسلیمان ترامت فاضلتره دی. اوکه طاعن ووايي چی هغه کرامت دسلیمان علیه لسلام له جهت څخه و، مونږ وایو چی داکرامت هم دمصطفی صلی الله علیه وسلم له رویه دی.

دمریم په کیسه کی وایی: وَهَزَى إِلَيْكَ بِجُدْعِ النَّخْلَةِ. دخرما وچه ونه یی شنه کړه اوپه عین زمان کی یی خرما وکړی. داکرامت مریم لره و علیها الصلوة والسلام. کُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَا رِزْقًا. هرکله که به زکریا علیه الصلوة اولسلام دمریم خواته راغی، په ژمی به یی ددوبی میوی اوپه دوبی به دژمی میوی ورته ایښی وی، اودکور دروازه به هم ترلی وه. اوکلید به هم دزکریا علیه السلام سره وه. کله چی زکریا علیه السلام داعجاب ولیدل وویل: یا مریم! په ژمی ددوبی میوی اوپه دوبی دژمی میوی چا تاته راوړی؟ اودامجلس څوک تاته جوړوی؟ مریم وویل: یا زکریا! زه چیرته یم؟ وویل: دخدای عزوجل په کورکی. وویل: څوک چی دخدای عزوجل په کورکی وی؟ دهغی دمجلس ښکلونکی پرته له خدایه څوک کیدای شی. قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. اودصحاب کهف په کیسه کی نه لولی؟ قوله تعالى: وَلَبِئُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا. اودوی وروسته ترعیسی علیه السلام و. او دقیانوس له ملک څخه تښتیدلی و اوپه غارکی پټ شوی و. دری سوه کاله په غارکی ویده پاته و اودوی اوه کسه و او اتم یی سپی و.

له هغو اوو تنو څخه اول یملیخا و، دوهم مکسمیلیا و، دریم ملکوس و څلورم یوانوس و، شپږم دادنوس و، اووم لاسدولوس و، اووم کسناطوس و. اودشپانه نوم ساریش و اودسپی نوم یی قطمیر و.

حق تعالی په دوی دروند خوب ولگاوه. اوجبرئیل علیه السلام دخدای عزوجل په فرمان سره په کال کی دوه ځله دوی له یوه اړخه وبل ته اړول هرشپږ میاشتې، ترڅو ځمکه ددوی څنگونه ژوبل نکړی.

دوی لره کرامت و، ځکه دوی دعیسی علیه الصلوة والسلام په دین و. اوراستکاره و، اود دقیانوس په عصرکی اوسیدل، اولوی لوی شخصیتونه و. اودهریوه دسترگو په پیغوله کی دری سوه کیله شپږ سینی غنم ځایدل. اوددوی په وخت کی چی هردرهم و، دشپږو منوپه وزن اوگردوالی یی داویش دپله پشان و.

څرنگه چی دوی لره کرامت و، نو اولیترده دی امت لره چی کرامت ولری. ځکه چی دامت دتولو امتانوڅخه غوره دی. قوله تعالى: كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ. که څوک داویاو کرامت حق ونه بولی، هغه هواداره اوملعون اومعتزلی دی.

پس که یو طاعن ووايي: په یوه شپه کعبی ته رسیدل محال کاردی، چی رسول علیه الصلوة والسلام له مکی څخه مدینی ته هجرت وکړ، دوه شبانه روزه ورته پکار و. پس په یوه شپه مکی ته رسیدل محال دی. ځواب وایو: چی هغه په سبب سره و، ترڅو دسفر حکم راوړسید، اوپه موزو مسح کول اودوه رکعت له مونځ کول اونور.

اوهغه کرامت اومرتبت مصطفی علیه الصلوة اولسلام لره وچی په یوه شپه له اوو طبقو آسمان اوعرش څخه تیرشو اوچی کله واپس راغی نوبستره یی همداسی گرمه وه. اوکه یوله اولیاء الله څخه په یوه شپه مکی ته لاړ شی(رواده) ځکه په هر حال مومن بهتره له کافره ده. کافر چی په یوه ساعت کی له مشرق تر مغربه ځی، هغه ابلیس دی اودهغی پیروان له دیوانو څخه. پس مومن چی حق تعالی اورسول ته مطیع وی اوهغی لره کرامت وی، عجب نده.

اوپه بنی اسرائیلو کی دری کسه وچی په سفر شول. باران زورواخیست اودوی په غره کی یوه غارته شول. یوه ډبره له غره راولویده اودغارخوله یی بنده کړه اودی هلته پاته شول. او هیڅ لاره چاره یی نه لیدله نو وویل: راځی چی خپل نیک

کردارونه چی مو دخدای عزوجل لپاره ترسره کړی ، یاد کړوگوندی وژ غورل شو. یوله دوی څخه پاڅید اوخالص کرداریی یاد کړل اوشفیعی یی کړل او دعایی وکړه، ډبره له ځایه وبنوریده اوروښنایی راولویده.

دوهم پاڅید اودوه رکعت له منځ یی اداء کړی، اوخپل خالص اعمال یی شفیع راوړل اودعایی وکړه، ډبره نوره هم وخوځیده اوروښنایی ډبره شوه. اودریم پاڅید اویوخالص کرداریی شفیع راوړ اودعای یی وکړه، هغه ډبره په ټوله سره دغار له خولی ولویده، دری واړه دبانندی راووتل.

نوچی دموسی علیه السلام امت لره داکرامت و، که دی امت لره وی نو اولیتره ده.

په حکایت کی راوړی: چی په تیرو زمانو کی یو امیر وچی کافرو اویوه نیک جماله لوریی درلوده، هغه په سرکی مسلمان شوی وه، څه موده وروسته دحال خاونده شوه اولیونی، په دښته اوبیابان کی به گرځیدله. اطباو چی هرڅه وکړل فایده یی ونکړه. یوله بزرگانو ددین څخه پاڅید اوبیابان ته لاړ او هغه ته نیردی شو اودخدای عزوجل یی یاداوه اوقرآن یی طلاوت کاوه. نجلی دده خواته نیردی شوه او وویل: ته څوک یی؟ وویل: یومسلمان یم. پس وویل: دریغا! تاغوندی کس په بیابان کی یوازی پاته دی. نجلی وویل: ماته هیڅ حسرت نشته. ځکه چی زما انس دخدای عزوجل په نام اوکلام دی اودهغه په طاعت. اوزما حسرت هغه وخت وچی دبیکانگانو ترمنځ وم. وویل: دا عجب ده! که تالره یو محرم وای چی ته یی دخدای کورته بیولی وای! وویل: خدای لره داسی کورشته چی ما ندی لیدلی؟ وویل: هوکی! خدای لره داسی خونه ده چی کال په کال یی خلک زیارت کوی اوحج کوی. نجلی سرراپورته کړ او وویل: باری خدایه! تالره حرم دی چی دی ضعیفی ندی لیدلی. پس هغه ته وویل شول: مخ راوگرځوه! هغه سری مخ راوگرځاوه. چی بیا یی سترگی راوگرځولی نو کعبه شریفه یی ولیدله چی هغه ته حاضر شوی وه. او هغی دکعبی شاه اوخوا طواف کاوه.

پس مخ یی هغه طرف ته کړ او وویل: ای ځوانمړه! په هرچا چی حق گران وی نو هغه باید مکی ته لاړ شی اوطواف وکړی. اوهرڅوک چی په حق گران وی مکه هغی ته استوی ترڅو یی طواف وکړی. پس کعبه او هغه نجلی دواړه غائب شول.

حکایت

یوسری درسول الله صلی الله علیه وسلم خواته راغی او وویل: یا رسول الله! ما یو غواپی درلود، اویوه ورځ پری سپور شوم، له ماسره یی خبری وکړی او وویل: مونږی ددی لپاره نه یو پیدا کړی. مونږ یی دکښت کرلو لپاره هست کړی یو. رسول علیه الصلوة اولسلام وویل: ومی منله (اوبوبکر اوعمر هم وویل ومو منله).

حکایت

ابراهیم خواص قدس الله روحه وایی: په دښته کی روان وم چی لوړی راباندی زور وکړ اولاره می ورکه کړله. ناڅاپی یو ځوانمرد راپیداشو اوله ماسره مل شو اوویل: یا ابراهیم! غواړی لاره درته په گوتو کړم؟ ومی ویل غواړم. وویل: سترگی پتی کړه! پتی می کړی اوبیا می پرانیستی، خان په لاره کی وموند. له هغی می وپوښتل: چی ته څوک یی؟ وویل: زه حضرصلوة الله علیه یم. ومی ویل: ستاسره می داصحبت څرنګه ترلاسه شو؟ دهغی نیکی په وجه چی له مورسره دی کړی و.

حکایت

حسین منصور حلاج رحمه الله دفقراو له یوه ټولګی سره په بیابان کی روان و، درویشانو وویل: یا شیخ! زموږ انجیرو ته زړه کیږی. هغه مبارک لاس اوږد کړ اودانجیرو ډک طبق یی ورته مخ ته کښینود. ویی خورل اوتول په تعجب کی و. هغه ته یی وویل: له څه دی پیدا کړل؟ وویل: دنیا او عقبی دواړه هغی لره ده، هرڅه چی وغواړی کولای شی. که وغواړی په بادیه کی اویا په آباءه کی. زما توکل په عزوجل خدای همداسی دی. چی بادیه او غیر بادیه دواړه یوشان دی.

حکایت

یوه شپه درسول علیه الصلوة والسلام دوه یاران له ده سره و. شپه چی لږ تیره شوه، دواړه بهر راووتل. شپه تیاره وه، دواړو لکنی(عصا) درلودی اودواړو لکنو داسی رڼا کوله لکه څراغ. کله چی دوه لاری ته راوړسیدل، خپلو کورونو خواته جلا شول. کله چی سره جدا شول دهریوه لکنی دخدای عزوجل په قدرست سره رڼا ورکوله ترڅو کورونو ته ورسیدل.